

Religia și homosexualitatea

William Gairdner -- *Religion and Homosexuality* (2011)

<http://www.williamgairdner.com/religion-and-homosexuality/>

Traducere în românește Gabi Voiculescu

Puține lucruri sunt așa de fascinante - și patetice în același timp - ca spectacolul unui politician entuziast urmărind o idee falsă în numele **egalității**. Când vine vorba de drepturile homosexualilor, el pare să spună: "*Eu sânt Dumnezeu*" (scuze - ultimul cuvânt ar trebui tăiat) "*Am de gând să forțez chestia asta cu orice preț pe gâtul oamenilor. Toți vor fi tratați la fel!*"

Cineva ar trebui să-i explice că există, și trebuie menținută, o distincție legală, istorică, între drepturile individuale și drepturile sociale.

Fiecare cetățean al unui Stat are aceleași **drepturi individuale** (libertatea de exprimare, dreptul la un proces juridic, etc). Dar nu toată lumea are, și nici nu ar trebui să aibă, aceleași **drepturi sociale**.

Diferența dintre ele este că un individ trebuie să se califice pentru un drept social, iar toate societățile normale își rezervă prerogativa de a prevedea exact cum. Ele își rezervă de asemenea dreptul istoric de a exclude în mod riguros, de la astfel de drepturi, pe cei care nu se califică; adică să-și rezerve **dreptul de a discrimina pentru binele societății**.

De exemplu, nu poți avea o pensie de stat până când nu ajungi la o anumită vârstă. De asemenea, nu poți avea asistență socială decât dacă îndeplinești anumite condiții economice strâmtorâte. Nici nu te poți califica drept un veteran de război, cu excepția cazului în care ai luptat sau ai murit pentru țara ta într-un război. Și, indiferent de cât de mult un adolescent ar protesta, el este din punct de vedere legal minor până la o anumită vârstă. În fine ... excluderea, onorată de timp, care spune că nu poți avea beneficiile juridice sau fiscale ale unui soț sau ale unei soții decât dacă te căsătorești cu cineva de sex opus.

Dar cei mai mulți 'egalitariști' nu-și pot imagina asta. Ei par să creadă că, atâta timp cât ești un individ și ai o copie a DECLARAȚIEI UNIVERSALE A DREPTURILOR OMULUI, poți avea oricare dintre aceste lucruri, atunci când ai chef. Ce speranță există pentru societate atunci când oameni aparent străluciți, în poziții de autoritate imensă nu înțeleg astfel de distincții simple?

Pe plan politic dar și în spațiul public, lupta se dă între două tabere: pe de o parte cei care susținut că Drepturile Omului ar trebui să protejeze de discriminare numai caracteristicile imuabile ale oamenilor, cum ar fi culoarea, etnia, sexul, și așa mai departe. Adică acestea nu ar trebui să protejeze **comportamentul**. Dar tabăra adversă spune, "*Dar religia? Religia este protejată, deși este un comportament! Nu este drept! Nu este just!*"

Această rundă de dezbateri nu ar trebui să fie necesară.

Să considerăm unele dintre motivele pentru care este bine să protejăm religia, dar nu și homosexualitatea.

Religia este inclusă explicit în *Declarația Universală a Drepturilor Omului*, declarație adoptată la 10 decembrie 1948 de către Organizația Națiunilor Unite. Numai acest lucru este un motiv bun și ar trebui să încheie orice dispută asupra admisibilității sale ca un teren protejat. Homosexualitatea nu este menționată.

Religia este universală. Ea infiltrază toate societățile, afectează miliarde de oameni, și este baza unei identități colective din care societățile își trag, explicit sau implicit, limitele lor morale.

Homosexualitatea este opusul. Nu este o experiență universală. Este un comportament larg nesocotit (nu o credință), practică de 1,5 până la 2% din populație în majoritatea națiunilor occidentale (puteți obține până la 3 sau 4% prin includerea ocazională a bi-sexualilor).

Religiile promovează un comportament moral. Cu toate cusururile lor, religiile sunt în general protejate deoarece ele promovează închinarea la Dumnezeu, cel mai mare bine.

Homosexualitatea este opusul. În cazul în care nu e scoasă în afara legii, ea este considerată un rău din punct de vedere moral, sau un păcat, de către majoritatea copleșitoare a oamenilor normali - chiar și de către mulți dintre cei care apără dreptul legal de a o practica în mod privat.

În general, un cod sau o cartă pentru drepturile omului protejează de discriminare atribute neutre ale ființei umane și acele lucruri considerate de dorit, sau bune. Ele nu sunt folosite în mod normal, pentru a proteja comportamente universale considerate rele.

Toate religiile promovează procrearea. Ele deci susțin societatea, familia tradițională, precum și continuarea ambelor. Homosexualitatea este opusul. Doi homosexuali nu se pot procrea unul cu altul. Cei mai radicali dintre ei repudiază însuși idealul procreării.

Religia este sănătoasă. Societățile care pun accentul pe convingeri religioase sincere au probleme minime de patologie socială, criminalitate, abuz de alcool și de droguri. A promova și a proteja religia înseamnă a proteja societatea.

Homosexualitatea este opusul. Este rău pentru sănătatea individuală și socială. Homosexualii mor mai tineri, și au mult mai multe probleme sociale, psihologice, sexuale, de abuz de alcool și de droguri decât orice alt grup.

În anul 1990, potrivit cercetătorilor SIDA care lucrau pentru guvernul canadian în Ottawa, aproape 85% dintre toți cei care mureau atunci de boli legate de SIDA în Canada erau bărbați homosexuali. În 2005 această cifră a fost de aproximativ 77%.

Religia este moștenită cultural. Marea majoritate a copiilor din lume sunt introduși în religia lor înainte de maturitate, și nu o schimbă niciodată. În acest sens, religia este în teorie mutabilă, dar în practică este doar cvasi-mutabilă.

Homosexualitatea este opusul. Nimeni, nici un părinte, nici un lider al comunității, nimeni, cu excepția unui alt homosexual (de obicei, mai în vârstă), nu ar iniția, în mod voluntar, un copil în homosexualitate. Și, în nici un sens, comportamentul homosexual nu este imuabil, așa cum este culoarea pielii sau etnia. Masters și Johnson, doi sexologi respectabili, au arătat în mod repetat rate de recuperare de 70% pentru homosexuali.

Religia se bazează pe credința spirituală, nu pe comportament. A proteja credința religioasă înseamnă a proteja cea mai mare și mai importantă formă de exprimare liberă și de conștiință colectivă. Cineva ar putea avea convingeri religioase dar nici o dispoziție către un comportament religios. De fapt, în mod normal, nu putem identifica credința religioasă a unei persoane dacă ea nu este comunicată prin cuvinte sau simboluri.

Homosexualitatea este opusul. Nu sunt necesare credințe. Ceea ce este necesar pentru a identifica și a defini homosexualitatea este un act. Cu alte cuvinte, **fără un comportament homosexual, nu există homosexualitate.**

Faptul că un comportament definește homosexualitatea este un motiv suficient pentru a o exclude ca un teren protejat; nici un act normativ nu ar trebui să protejeze sau să promoveze simple pofte sau comportamente ale oricărui individ sau grup.